

จดทะเบียนสมรสให้ต่างดาวโดยทุจริต มีความผิดโทษถึงไล่ออก !

โดยนายปกครอง

พูดถึงเรื่องทะเบียนสมรส ... ซึ่งถือเป็นเอกสารสำคัญในทางกฎหมายที่เป็นการรับรองสถานะการสมรส รวมถึงก่อให้เกิดสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายแก่คู่สมรส เช่น สิทธิในสินสมรส สิทธิได้รับมรดก แต่ทว่า ... หลายคนก็อาจยังลังเลว่าจะจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนดี ! ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันไป โดยกรณีคู่สมรสที่เป็นบุคคลต่างดาว เมื่อมีการจดทะเบียนสมรสกับคนไทยแล้วก็จะได้รับสิทธิตามกฎหมาย รวมทั้งขออนุญาตอยู่ในประเทศไทยได้นานขึ้นด้วย

สำหรับข้อกฎหมายสำคัญที่รับรองเรื่องการจดทะเบียนสมรสก็คือ **ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1458** ซึ่งบัญญัติให้ “การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย” ซึ่งนายทะเบียนที่ทำหน้าที่ดังกล่าวก็คือ นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตมอบหมาย

ในส่วนของขั้นตอนการจดทะเบียนสมรสก็จะปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2541 ข้อ 8 และข้อ 13 คือ เริ่มจากเมื่อมีผู้ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนตามแบบที่กำหนด ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำร้องและหลักฐานของผู้ร้องทั้งสองฝ่าย อันได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว รวมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน และในกรณีที่ผู้ร้องเป็นบุคคลต่างดาวซึ่งไม่สามารถแสดงเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว ให้นายทะเบียนตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ร้องเป็นใคร และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขของกฎหมายหรือไม่

เมื่อตรวจสอบข้อมูลแล้ว นายทะเบียนจะลงรายการในทะเบียนสมรส (คร.2) และใบสำคัญการสมรส (คร.3) ให้ครบถ้วน รวมทั้งให้ผู้ร้องและพยานลงลายมือชื่อในทะเบียนสมรส (พยาน 2 คน) เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว นายทะเบียนจะลงลายมือชื่อในทะเบียนสมรสและในใบสำคัญการสมรสข้างต้น และมอบใบสำคัญการสมรสให้แก่คู่สมรสฝ่ายละหนึ่งฉบับ พร้อมกับบอวยพรและแนะนำหน้าที่สามีภริยาตามสมควร อันเป็นการเสร็จหน้าที่ในการจดทะเบียนสมรสอย่างสมบูรณ์ตามกฎหมาย จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของสามีภรรยาที่ต้องดูแลและประคับประคองชีวิตคู่ให้สมบูรณ์ในชีวิตจริงกันไปครับ ...

ที่ผ่านมา ... เราอาจเคยได้ยินข่าวการทุจริตจดทะเบียนสมรสให้คนต่างดาว ... ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องมีการติดตามตรวจสอบเพราะเป็นเรื่องที่กระทบต่อประเทศและสังคมโดยรวม ดังคดีที่จะเล่าต่อไปนี้ เป็นเรื่องของปลัดอำเภอรายหนึ่งในช่วงที่ปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตร ได้จดทะเบียนสมรสให้ชายต่างดาวกับหญิงไทย โดยมีความผิดปกติก่อมีการจดทะเบียนสมรสจำนวนมากถึงร้อยกว่ารายในช่วงเวลาประมาณ 6 เดือน จนมีการตรวจสอบพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นกับการจดทะเบียนสมรสให้คนต่างดาวซึ่งมิใช่สามีภรรยาจริง ทำให้ทำที่สุดแล้วถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการ อันเป็นมูลเหตุของคดีพิพาทนี้ ...

โดยเรื่องราวของคดีมีอยู่ว่า ... กรมการปกครองได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีมีการตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนสมรสระหว่างหญิงไทยกับชายชาวอินเดียที่พบว่ามีจำนวนมากผิดปกติ ผู้ว่าฯ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสืบสวนฯ เห็นว่ากรณีมีมูลว่าปลัดอำเภอกระทำความผิดวินัย จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็น ว่า พฤติการณ์ของปลัดอำเภอเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่ทางราชการกำหนด ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้อื่น ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และยอมให้บุคคลอื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 85 (1)

มาตรา 85 (7) ประกอบมาตรา 82 (1) และ (2) ประกอบมาตรา 83 (3) และ (4) เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

ผู้ว่าฯ พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงได้เสนอรายงานผลการสอบสวนต่อคณะกรรมการสามัญประจำจังหวัด (อ.ก.พ. จังหวัด) เพื่อพิจารณา ซึ่งต่อมา อ.ก.พ. จังหวัด มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ **ผู้ว่าฯ จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และได้รายงานคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ อ.ก.พ. กรรมการปกครอง ทราบ และรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย** (ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่) พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับการพิจารณาว่าคำสั่งลงโทษดังกล่าวถูกต้องเหมาะสมแล้ว

ปลัดอำเภอได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งต่อมา ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่า การกระทำของปลัดอำเภอเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา 85 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เพียงฐานเดียว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ **และให้แก้ไขฐานความผิดในคำสั่งลงโทษเป็นความผิดตามมาตรา 85 (1) เพียงฐานเดียวต่อไป**

ปลัดอำเภอเห็นว่าคำสั่งลงโทษดังกล่าวรุนแรงเกินกว่าเหตุ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงให้ชัดเจน รวมทั้งไม่ได้ให้โอกาสตนได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ อีกทั้งผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสืบสวนฯ และประธานกรรมการสอบสวนฯ เป็นบุคคลเดียวกัน จึงมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม จึงยื่นฟ้องผู้ว่าฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) และ ก.พ.ค. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2) ต่อศาลปกครองสูงสุด (กฎหมายกำหนดให้กรณีฟ้อง ก.พ.ค. ให้ฟ้องตรงต่อศาลปกครองสูงสุด)

คดีดังกล่าวมีประเด็นหลักที่ศาลต้องพิจารณา คือ คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ยกอุทธรณ์และแก้ไขฐานความผิดของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

โดยมีประเด็นปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยให้ได้ความก่อนว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? และการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อลงโทษผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

 ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ... ในการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อลงโทษผู้ฟ้องคดี นั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงแสดงหลักฐาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงหลักฐานแล้ว นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ ยังได้รวบรวมข้อเท็จจริงโดยการสอบปากคำพยานบุคคล ได้แก่ เจ้าพนักงานทะเบียน ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานที่ห้องทะเบียน และหญิงไทยที่มีรายการจดทะเบียนสมรสกับชายชาวอินเดีย ตลอดจนรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารประกอบคำร้องขอจดทะเบียนสมรสต้นฉบับทะเบียนสมรส รวมทั้งได้นำผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณาด้วย หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลต่อผู้ว่าฯ พร้อมเสนอความเห็น ว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

ผู้ว่าฯ เห็นชอบด้วย จึงเสนอรายงานผลการสอบสวนต่อ อ.ก.พ. จังหวัด และเมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ว่าฯ จึงได้มีคำสั่งตามมติดังกล่าว และได้รายงานคำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.พ. กรรมการปกครอง และ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย อันเป็นการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงโดยชอบด้วยกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556 แล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประธานกรรมการสอบสวนฯ มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมนั้น เมื่อพิจารณาข้อ 22 (7) ของกฎ ก.พ. ข้างต้นแล้ว กรณีมีสภาพร้ายแรง

อันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือการสอบสวนมีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางอย่างชัดเจน โดยได้ประพฤติตนเป็นเหตุให้เชื่อว่ามีอคติหรือมีส่วนได้เสียในผลแห่งการพิจารณาหรือสอบสวนนั้น

ฉะนั้น แม้ประธานกรรมการสอบสวนฯ จะเคยได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสืบสวนฯ ก็ตาม แต่การสืบสวนเป็นเพียงการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือไม่ เพื่อรายงานต่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไปหรือไม่ โดยมิได้มีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และควรกำหนดโทษหรือไม่ แต่อย่างใด (การพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนฯ) กรณีจึงมิใช่การใช้การมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

นอกจากนั้น ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้มีการแต่งตั้งบุคคลในคณะกรรมการสืบสวนฯ ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการสอบสวนฯ ไว้ ประกอบกับกรรมการสอบสวนฯ ก็มีเพียงประธานฯ เท่านั้นที่เคยเป็นกรรมการสืบสวนฯ มาก่อน และไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน หรือเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา หรือใช้อำนาจของประธานครอบครัวกรรมการคนอื่น ซึ่งอาจมีผลต่อดุลพินิจในการสรุปข้อเท็จจริงและมีมติในการสอบสวน อันเป็นกรณีที่จะถูกคัดค้านตามข้อ 22 (7) ของกฎ ก.พ. ข้างต้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกระบวนการขั้นตอนของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556 แล้ว จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหาและดุลพินิจลงโทษไล่่ออกเหมาะสมกับความผิดหรือไม่ ?

ศาลวินิจฉัยว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่มิชอบในการจดทะเบียนสมรส กล่าวคือ 1. รับจดทะเบียนสมรสให้กับชาวต่างด้าวโดยไม่ตรวจสอบหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลของผู้ร้องในประเทศ ไม่มีการสอบสวนคู่สมรสเกี่ยวกับพฤติการณ์การอยู่กินฉันสามีภรรยา และนายอำเภอไม่ได้ลงชื่อในฐานะนายทะเบียนด้วยตนเอง 2. ปลอมให้มีการลงชื่อในเอกสารหลักฐานการจดทะเบียนสมรสที่ไม่ถูกต้อง คือ คู่สมรสฝ่ายหญิงและพยานมีการปลอมลายมือชื่อหรือลงชื่อแทนกัน หรือมีการใช้ตราลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีประทับแทนการลงชื่อนายทะเบียน 3. คู่สมรสฝ่ายหญิงไม่ได้ยื่นคำร้องขอและลงชื่อในการจดทะเบียนสมรสด้วยตนเอง อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2541 ข้อ 8 และข้อ 13

ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมจะต้องทราบได้ถึงความผิดปกติในการจดทะเบียนสมรสดังกล่าว ที่มีมากถึง 142 คู่ จึงเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกทะเบียนสมรสที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดียินยอมให้เจ้าพนักงานทะเบียนใช้บัตรประจำตัวประชาชนและรหัสผ่านของตนเพื่อเข้าใช้งานโปรแกรมการจดทะเบียนสมรส ย่อมต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2538 ข้อ 5/3 ด้วย

เมื่อการสมรสฝ่าฝืนเงื่อนไขของกฎหมายตามมาตรา 1458 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การจดทะเบียนสมรสข้างต้นจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ได้ก่อให้เกิดสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย อันอาจทำให้ราชการได้รับความเสียหายได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ การที่ผู้ว่าฯ มีคำสั่งลงโทษไล่่ออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ดังนั้น การที่ ก.พ.ค. พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 (1) ดังกล่าวเพียงฐานความผิดเดียว จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และให้แก้ไขฐานความผิดในคำสั่งลงโทษเป็นความผิดตามมาตรา 85 (1) เพียงฐานเดียวต่อไปนั้น เป็นการพิจารณาในกรอบแห่งอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย **จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว**

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟบ. 7/2566)

บทสรุปที่ได้จากคดีดังกล่าว

คดีนี้ ... ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยยืนยันว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีขณะเป็นปลัดอำเภอ ซึ่งปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตร ได้รับจดทะเบียนสมรสให้กับคนต่างด้าวจำนวนมากผิดปกติ โดยไม่ตรวจสอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง จดทะเบียนสมรสให้กับคู่สมรสที่ไม่มีเจตนาอยู่กินฉันสามีภริยากันจริง โดยไม่มีการสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์การอยู่กินฉันสามีภริยา ตลอดจนไม่ได้ส่งรายการในเอกสารทะเบียนสมรสให้ถูกต้องครบถ้วน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นกับการออกทะเบียนสมรสที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถือเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ โทษไล่ออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบและเหมาะสมกับความผิดแล้ว

นอกจากนี้ ศาลยังได้วินิจฉัยให้เกิดความชัดเจน กรณีจะถือว่ากรรมการสอบสวนทางวินัย มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมที่ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางอย่างชัดเจน โดยได้ประพฤติตนเป็นเหตุให้เชื่อว่ามีอคติ หรือมีส่วนได้เสียในผลแห่งการพิจารณาหรือสอบสวนนั้น ส่วนกรณีตามพิพาทซึ่งผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนฯ เคยเป็นประธานกรรมการสืบสวนฯ มาก่อน โดยผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าไม่เป็นกลาง เพราะย่อมจะมีความเห็นหรือวินิจฉัยไปในแนวทางเดียวกันนั้น ศาลเห็นว่ายังไม่ถือเป็นกรณีที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง เพราะการสืบสวนเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นว่า เรื่องมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดวินัยและเห็นควรตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไปหรือไม่เท่านั้น โดยมีได้มีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เพียงใด ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบกับไม่พบว่าบุคคลดังกล่าว มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน หรือมีการใช้อำนาจของประธานครอบครัวกรรมการคนอื่นในคณะกรรมการสอบสวนฯ การแต่งตั้งผู้ที่เคยเป็นประธานกรรมการสืบสวนฯ มาก่อน ให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนฯ ด้วย จึงไม่ขัดกับหลักความเป็นกลางตามข้อ 22 (7) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556

โดยที่คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยทั้งโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือลักลอบเข้ามาก็ตาม อาจอาศัยช่องทางจดทะเบียนสมรสกับคนไทยเพื่อให้ได้สิทธิในการประกอบอาชีพ การลงทุน รวมทั้ง การขออนุญาตอยู่ในประเทศไทยต่อไปได้เป็นเวลานาน ซึ่งบางรายอาจมีการลักลอบทำผิดกฎหมาย หรือ ก่อเหตุร้าย อันเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของรัฐ รวมถึงภัยต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามมาได้

ดังนั้น เพื่อช่วยลดปัญหาการจดทะเบียนสมรสที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปัจจุบันจึงได้มีระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการจดทะเบียนต่าง ๆ ใหม่ โดยให้นายทะเบียนตรวจสอบข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครอง และห้ามมิให้เจ้าหน้าที่และนายทะเบียนลงชื่อในเอกสารจดทะเบียนครอบครัว โดยใช้ตรายางลงลายมือชื่อประทับแทนการลงลายมือชื่อด้วยตนเองโดยเด็ดขาด ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางที่ช่วยป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในระดับหนึ่งด้วย

(ปริกษาการฟ้องคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ได้ที่สายด่วนศาลปกครอง 1355 และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.admindcourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)